

TÁM CÂU LỤC HUYỀN ÂM

Tập thơ thứ bảy của Nguyễn Lương Vy

Trình bày bìa: Tác giả và Lê Giang Trần.

Trình bày trang trong: Tác giả.

Hình tác giả: Họa sỹ Trương Đình Uyên,

Q&P Productions ấn hành lần thứ Nhất – Tháng 4.2013

Quận Cam – California.

Email: nguyenluongvy@yahoo.com

Cellphone: (714)-260-5572

Copyright © 2013 by Vy Nguyen – Nguyen Que Phuong

NGUYỄN LƯƠNG VỊ

**TÁM CÂU
LỤC HUYỀN ÂM**

Q&P 2013

NGUYỄN TRÃI (1380 - 1442)

TÁM CÂU LỤC HUYỀN ÂM

Tri ân tiền bối Nguyễn Trãi

Dốc Trăng Cổ Xứ

DỐC TRĂNG CỔ XỨ
(*Thay Lời Tựa*)

I.

Nhớ quá dốc trăng cổ xứ
Hít một hơi ứ thiên cao
Ruột gan tim phổi ngất ngứ
Hồn phách trí não phập phào
Đất trào huyết hoa bức tử
Gió vút máu đá vụt trào
Nếp trán vết hằn tâm sự
Dốc trăng khuyết đĩa dầu hao...

II.

Chào cố xứ trào nước mắt
Muốn gọi người mà khôn đành
Phong dao mài thanh kiếm sắc
Thủy cầm rười nấp mờ thanh
Trăng rợp mái đình vàng vạc
Dốc nghiêng vai gió vạnh vành
Dặm chân bước nghe máu sặc
Oan khiên vãng sự cầm canh...

III.

A ha ta về cố xứ
Dốc trắng gót lữ động tình
Tình buốt buốt vượt ngực hứ
Niềm lằng lằng đập nắng thình
Trăng lặn dốc mù địa phủ
Trời nhô bóng rợp thiên tinh
Một tràng kinh về đông đủ
Chiêm bao gió lú rừng mình...

12. 2010

首尾吟
 谷城南兮茂閒 奴淫吐少餅吟
 昆隊道揚埃眷 娑馭瘳少几禛
 泐黜狹回坤且鮒 茹涓趣庶礙按杖
 朝官拯沛隱庄沛 谷城南兮茂閒

THỦ VĨ NGÂM (Bài 1)

Góc thành Nam lều một gian,
 No nước uống thiếu cơm ăn.
 Con đòi trốn dưng ai quyến,
 Bà ngựa gầy thiếu kẻ chăn.
 Ao bời hẹp hòi khôn thả cá,
 Nhà quen thú thừa nại nuôi vằn.
 Triều quan chẳng phải ần chẳng phải,
 Góc thành Nam lều một gian.

(Nguyễn Trãi - Quốc Âm Thi Tập)

GỬI QUỐC ÂM

I.

Trọn đời thương nhớ Quốc Âm
Thơ sáng trưng theo tháng năm
Bình Ngô Đại Cáo sấm dậy
Quân Trung Từ Mệnh lời trầm (1)
Sống trong veo như nhật nguyệt
Chết tịch mịch tựa cổ cầm
Bè mây trắng vang câu hát
Nước non trở giấc thạch cầm...

II.

Thạch cầm nở đóa huyết thi
Sá chi tử biệt sinh ly
Ải Nam Quan lời thề khắc
Đất Lỗi Giang tâm nguyện ghi (2)
Lam Sơn ẩn hình hổ phục
Lũng Nhai hiện bóng rồng phi
Trả thù cha đền nợ nước
Nhẹ thênh thơ ngát vân vi...

III.

Quốc Âm thanh khí thường hằng
Tình thư một bức nói năng (3)
Nhấn ngón tay rên phím nhạc
Nhịp bàn chân réo gót đặng
Gỗ chén hát trắng mười sáu
Nâng ly ca núi ngàn đặng
Vũ trụ cùng người đối ẩm
Thềm khuya ửng mộng cho chăng?!...

IV.

Đóa huyết thi bầm huyết sử
Đời nay vẫn rền linh ngữ
Chắc chi thiên hạ chí tình (4)
Hà tất một mình nhiều sự
Thuyền nan nén nghẹn mái chèo
Bóng phượng tung ngàn viễn xứ
Người đi đâu người về đâu
Quốc Âm trầm sâu mỗi chữ...

V.

Trọn đời thương nhớ Ước Trai
Sáu trăm ba mươi năm ngoài
Chí Linh nhường sao nhấp nháy
Côn Sơn vung bút mãi mai
Oan nghiệt tuyệt không nhếch mép
Công danh đếch có rùn vai
Loáng gươm đưa đầu lìa cổ
Chẳng cần chi ai khóc ai...

VI.

Khóc ai nào biết khóc ai
Lệ Chi Viên oán ngút dài
Rưng rức ngàn sương cay mắt
Sững sờ trận gió ù tai
Sử lịch chìm sâu ngất ngất
Thời gian trôi giạt phai phai
Ém trong ngực một tiếng thét
Khóc ai nào biết khóc ai?!...

VII.

Lá thu mưa đóa huyết thi
Đầu cây ngọn cỏ thềm thì
Chim bay về rợp võng nắng
Gió cuốn đi chớp quầng mi
Nghiêng tai nghe âm trở nụ
Ghé mắt thấy chữ phương phi
Xoa tay nhật năm tháng cũ
Mềm tươi vừa nhú điệu kỳ...

08.2010

(Tưởng niệm 630 năm [1380 - 2010,] tiền bối Nguyễn Trãi.)

(1) Quân Trung Từ Mệnh Tập: Là tập sách gồm những văn thư do Nguyễn Trãi thay mặt Lê Lợi (Lê Thái Tổ) gửi cho các tướng tá nhà Minh trong cuộc khởi nghĩa Lam Sơn, từ năm 1423 đến năm 1427. Bản khắc in năm 1868 chỉ ghi lại được 46 văn kiện. Năm 1970, nhà nghiên cứu Trần Văn Giáp phát hiện thêm 23 văn kiện nữa do Nguyễn Trãi viết gửi cho tướng nhà Minh. (Nguồn: Wikipedia.)

(2) Lỗi Giang: Nơi Nguyễn Trãi yết kiến Lê Lợi, tham gia cuộc kháng chiến chống quân Minh.

*(3) Tình thư một bức còn phong kín
Gió đưa hơi, gượng mở xem...
(Quốc Âm Thi Tập - Nguyễn Trãi.)*

*(4) Chắc chi thiên hạ đời nay
Mà đem non nước làm rầy chiêm bao...
(Tự Thán - Nguyễn Trãi.)*

GỬI VĨA HÈ SÀI GÒN

I.

Mần một bài thơ xù xì
Nhờ gió tháng Chín mang đi
Về thăm vĩa hè góc phố
Đến chào quán xá mộ bi
Rùn vai ma khuya sóng sánh
Rứt cổ quỉ đêm râm rì
Nhậu một mình thấy chín cồi
Bàn trơ khía cạnh lằm lì...

II.

Mần một bài thơ cũ mềm
Vọng cổ xuống xề đi em
Thiệt là mùi để lấy trốn
Thiệt là hứng cho đã thềm
Hỏi người đi đâu bụi bặm
Nhấn ai ngồi đó lấm lem
Thân có tàn ma có dại
Bờ đêm tóc xõa vai mềm...

III.

Màn một bài thơ đọc ngẫu
Như kênh Nhiêu Lộc tìm nhau
Cổ nhân hồ như khách lạ
Tri âm ắt hẳn đêm sâu
Viên sỏi cựa mình chẳng nói
Bóng cây gù lưng biếng chào
Chỉ biết đưa tay vuốt mặt
Ngậm ngùi ghi lại đôi câu...

IV.

Chẳng biết tìm ai cuối phố
Bước lác bước gió lác gió
Sài Gòn Chợ Lớn mưa bay
Thủ Đức Bình Dương nắng đỏ
Bùi Giáng thương nhớ liên tồn
Joseph trầm tư mộ cỏ (*)
Thất thanh gọi Nguyễn Tôn Nhan
Lục-Bát-Ba-Câu chín đỏ...

V.

Mần một bài thơ tím bầm
Vần vèo rách rưới từ tâm
Thằng nhóc ngày xưa xơ xác
Lão già đêm nay cù cầm
Ôm gái lạ mà tơ tưởng
Nhớ trăng xưa để mớ thềm
Ơi con trăng thơ dại ấy
Mười ba lạ nhỉ mười rằm...

VI.

Mần một bài thơ nát nhàu
Âm vang nhòe nhoẹt vó câu
Ồ ngàn dâu ồ tượng số
Ồi mười phương ối địa cầu
Nhớ nhau phút giờ kiên khổ
Tìm nhau năm tháng thương đau
Trời Sài Gòn trắng châu thổ
Một hôm tan hết sắc màu...

VII.

Màn một bài thơ dở dang
Gửi trao thượng đế lang thang
Ý chưa thỏa tứ đã nghẹn
Chữ chưa bura lời đã tan
Nhấp nháy niềm kia huyết mộ
Gập ghềnh nổi nọ gió ngàn
Đành buông hai tiếng gọn lỏn
Đù Má! Đứt ruột bầm gan...

09.2011

(*) *Joseph: Thi sĩ Joseph Huỳnh Văn (1942 - 1995): "Em hỡi khi tay ngà
rỏ máu/Thì lòng ta mộ cỏ xanh rồi..."*

GỬI MỘT KHI NÀO

I.

Màn thơ gửi một khi nào
Đã xong một cuộc tào lao
Thiên tặc gọi thì phải dạ
Địa phủ đón thì phải chào
Chào cái thầy về cát bụi
Mừng cái phách hẹn trăng sao
Thiệt tình vẫn còn tiếc lắm
Cái em ngàn mộng phỗng phao...

II.

Phỗng phao một cuộc rong chơi
Nồng tanh thơm thảo một đời
Búng huyết sừng âm mộ địa
Giọt tinh rộ sắc luân hồi
Một niềm thương không đủ gọi
Bao nỗi nhớ chẳng kịp bồi
Muôn nẻo trùng sinh náo nhiệt
Dè đâu ta chết lâu rồi...

III.

Chết lâu rồi giọt nắng phai
Giọt mưa tan đàn nuối dài
Quen lạ hình hài nhón nhác
Cuồng mê hồn cốt miệt mài
Ma đẩy hủ ta đẩy hủ
Ta là ai ma là ai
Chặc lười trọn đời làm lười
Cầu bơ cầu bất hỏi hoài...

IV.

Hỏi cứ hỏi hú cứ hú
Quý xuống nhìn đêm mới lú
Huyền hồ một búp trắng non
Trắng muốt hai bờ ngực nú
Cổ ngất âm đang tượng thanh
Em lừng hương vừa hé nụ
Hú cứ hú quý cứ quý
Rưng rưng nắng khuya thềm nhủ...

V.

Màn thơ gửi một khi nào
Hắt hơi thổi một cái phào
Xuôi tay vui nhé trời đất
Nhắm mắt sương chưa thấp cao
Bao nhiêu nợ ợ cho sạch
Bấy nhiêu tình ới cái ào
Chẳng có đêch gì phải hỏi
Chờ nhau cái lạnh thấm vào...

VI.

Chờ nhau cái lạnh mênh mông
Phách bay rờm rợn xa trông
Vỗ cái không bông cái rỗng
Động cái bóng tịnh cái mông
Trông một rừng âm thánh thót
Gieo hai núi nhạc bênh bông
Thiệt là sang thiệt là bảnh
Ma ta độc ẩm vui không?!

VII.

Vui chẳng vui sầu chẳng sầu
Chỉ thềm ôm hết sắc màu
Đỡ au từ muôn kiếp trước
Hồng tươi tự thưở sơ đầu
Nâng giấc em tràn mộng ảo
Đỡ hồn ta khảm chiêm bao
Rồi sao nữa rồi sao nữa?
Thì màn thơ tiếp chứ sao!!!...

9.2011

GỬI VU VỢ

I.

Mần bài thơ gửi vu vơ
Tặng những ai trong mịt mờ
Lô xô sóng xô ghềnh đá
Vi vu gió thổi bụi bờ
Âm tro bay chờ nhau nhé
Sắc chiều phai nhắn bậu nờ
Lão trời già cứ ẩm ớ
Sống hò lơ chết hò lơ...

II.

Chết hò lơ ơ rỗng không
Mà sao ước hết mệnh mông
Cổ nội chìm sương tưởng nhớ
Bến ngoài lắng gió ngóng trông
Cúi nhật bóng ai lá rụng
Ngược ôm dáng bậu mây lồng
Mắt chữ lim dim chìm khuất
Ruột gan vũ trụ quá nồng...

III.

Màn bài thơ gửi ngẫu nhiên
Ý thơm rướm máu lam điền
Ta gọi người mưa cửa mộ
Người gọi ta nắng cỏ biên
Lạnh canh hòn than riu lửa
Leng keng viên cuội tham thiền
Rờ sau ót hú một tiếng
Ngẫu nhiên hay là tất nhiên?!...

IV.

Nhiều khi chẳng cần hỏi nữa
Đợi thơ về màn thả cửa
Mưa mật trào máu lấm phen
Sống ngát chết ngây nhiều bữa
Ý có thiêng thì cứ nhen
Chữ có linh thì cứ cựa
Tìm ta bất nhịp môi đèn
Bàn phím gõ ngàn ô lửa...

V.

Mần bài thơ gửi vu vơ
Tặng những ai trong phút giờ
Vẫy bàn tay chào một bận
Hất mái tóc bắm đôi bờ
Bờ nào cũng đều lặn đặng
Bến mô cũng rặt bơ thờ
Lão trời già cứ giả dại
Bày trò sống chết con...cờ!!!...

VI.

Con cờ cái lờ thiện tai
Cơn điên vũ trụ rổng dài
Một hai ba ồ động cốn
Bốn năm sáu ồ mấn khai
Xương núi người ma dầm dớ
Máu sông ngợm quỷ đồng dài
Trợn đời ta ngồi đấm ngực
Thiện tai thiện tai thiện tai!!!...

VII.

Màn bài thơ gửi tất nhiên
Tặng ngẫu nhiên một tiếng kèn
Một âm xanh trên nẻo lạ
Một nét huyền giữa lối quen
Gãi đầu bút sori tóc bạc
Xoa tay vén liếp đêm đen
Bóng người ngã trên ghềnh đá
Tất nhiên hay là ngẫu nhiên?!...

09.2011

GỬI BÓNG HÌNH

I.

Màn thơ trao gửi bóng hình
Chữ hồn nhiên khóc lung linh
Bóng ời sao mà cũ rích
Hình ời sao mà mới tinh
Nụ tầm xuân trời chuyển dạ
Giọt đàn thu đất trở mình
Tìm nhau đỏ con mắt đá
Âm khuya gót máu lặng thình...

II.

Âm khuya gót máu chiêu hoa
Piano Sonata!!!
Giọt mưa trắng bông khế rụng
Trận gió trời bóng nhện sa
Lầm bầm đôi câu vờ tỏ
Lầm bầm vài ý mới ra
Chờ nhau vắng chìm tâm sự
Âm rền buốt hết xương da...

III.

Âm rền tóc dựng vĩ thanh
Beethoven Beethoven!!!
Giao hưởng thương đời mệnh bạc
Hòa âm xót kẻ đầu xanh
Trời chẳng nói đất chẳng nói
Sống cũng tanh chết cũng tanh
Thế kỷ buồn như chó ngáp
Liếm đuôi sủa gió bạo hành...

IV.

 Gió bạo hành mây bạo liệt
 Bờm rung thống thiết giang đầu
 Bóng đi đâu đâu xanh ngắt
 Hình về đâu mây trắng phau
 Chữ ứa cơn sầu cỏ mật
 Thơ ghìm tiếng nấc vực sâu
 Lời muốn tỏ mà quên mất
 Tìm nhau chớp mắt đêm thâu...

V.

Mần thơ trao gửi bóng hình
Hài nhi khóc ré vô minh
Thưa tử cung bầm cửa mộ
Xá sanh môn lạy cửa mình
Hươ hai tay tìm sau trước
Đạp hai chân khều tử sinh
Sớm mai chim chuyền bụi ốt
Bờ tre khóm trúc rung rinh...

VI.

Rung rinh lá động gió đưa
Vạt áo đường thu gọi mưa
Bóng ơì đùng tan chi vợi
Hình ơì khoan biến nghe chưa
Câu hát nao lòng bến cũ
Nụ cười tươi máu hiên xưa
Chiều hôm chim kêu rất cổ
Rừng âm thổ huyết dâng mùa...

VII.

Rừng âm trở lộc tuyết băng
Chữ hồn nhiên cất tiếng rằng:
Bóng huyễn mưa trắng khắc vội
Hình hư gió ruộng cảm bằng
Thơ chắc gì đâu nghe thấu
Đời mong chi nữa nói năng
Bóng quên hình hình quên bóng
Cổng xang hò xự xê xang...

10.2011

GỬI QUỎNG NÔM

I.

Chưa mưa đất đũa thấm rồi
Chưa nhấp rượu đũa mềm môi
Câu hoát hay kinh thiệt hỉ
Bữa thơ lạ gướm rứa thôi
Đũa nở ửng núa thì núa
Thềng mô thích cười thì cười
Núa cho hung cười cho sượng
Tồ lô thiên tặc đũa đời...

II.

Đũa đời rồi cũng ngay đơ
Trời nóng cực đất mệt khờ
Gừa méc tịt móa đồ lường
Trưa dị òm tưa đồ lơ
Lồm cựa chi mô rứa hỉ
Hủ tựa sô reng ri nờ
Bóa lóp bá xòm giỡn miết
Boa nhe núa lúra ỡm ờ...

III.

Núa lúra ỡm ờ cho vui
Chồn lui chồn lủi chồn lủi
Đoàn bò thì thích nấu nướng
Đoàn ông thì thích đồng d[ư]ng
Ngẫm nghĩ bốn lần bán loạn
Củ cưa sáu mẹt hên xui
Bòn coa xửa lụm quên trót
Côm lúra khổ tận vớ đui...

IV.

Vỗ đùi lồm một cửa trót
Rượu gộ ựa uống nấy rót
Mưa thúi đất chêng roa reng
Lụt beng đồng thoi trót huốt
Rúra đó biết lồm sô chừ
Ri nề chêng núa chi được
Lủm một miếng lồm một ly
Ực một hơi nghe cửa ót...

V.

Đất Quảng Nôm cảm thương nhiều
Chưa mưa đũa thắm... núa liêu
Thương cho lấm rồi phọt phẹt
Nhớ cho hung rồi đệt điếu
Sân tâm hèn chi lúa dùm
Si tình nên phứa lộn lèo
Toang thương gió vùi mưa dập
Chiều chiều lựa nhớ chiều chiều...

VI.

Chiều mô rứa đó quê nhà
Niên thiếu bây chừ trôi xa
Cuống rồn còn rung đất mẹ
Mưa đầu vẫn rợp trời choa
Gục mưa trên đường thiên lý
Kêu hòa giữa chốn người moa
Rứa đó hơn nửa thế kỷ
Sô còn khờ khộ rứa toa!!!...

VII.

Sô còn quay quét chiêm bô
Câu thơ ứa máu cứ trồ
Bông bụt đỏ lè trước ngõ
Hoa em tréng hếu ngùa ô
Rúra đó ngó hòa rúra đó
Lồm sô dòm miết lồm sô
Bây chừ vẫn còn ú ớ
Tiếc hòa một giắc chiêm bô...

10.2011

Chú thích: Bài thơ này, lấy hứng từ hai câu ca dao: "Đất Quảng Nam chưa mưa đã thấm/Rượu hồng đào chưa nhấm đã say..." Toàn bộ bài thơ được viết theo âm, giọng Quảng Nam (âm, giọng này, người viết đã ngấm sâu trong xương tủy, dù đã xa quê từ buổi thiếu thời,) để riêng kính tặng người xứ Quảng Nam, xem như ân tình sâu nặng của tác giả đối với nơi chôn nhau cắt rốn của mình.

Ở đây xin phép không chú giải âm, giọng Quảng Nam để đối chiếu với âm, giọng Việt Nam chuẩn. Bạn đọc nào không phải là người xứ Quảng Nam thử tự "dịch" bài thơ này sang âm, giọng Việt Nam chuẩn thử xem! Nếu "dịch" không được thì nhờ người xứ Quảng Nam "dịch" giúp, sẽ có thêm hiểu biết, kinh nghiệm về âm, giọng của người Quảng Nam.

Ngoài ra, người xứ Quảng Nam còn có biệt tài nói lái thuộc hạng đệ nhất cao thủ Việt Nam. Nói lái là cách đảo chữ, đảo ngữ, đảo âm thành một nghĩa khác, thông thường là lắt léo những chữ, câu, tục mà thanh, có tính cách bông lòn, vui đùa mà thâm thúy, tạo ra những tràng cười sáng khoái, quên đi những cơ cực, nhọc nhằn trong cuộc sống đã vốn dĩ. Đảo chữ, đảo ngữ, đảo âm có khi phải "dịch" đến ba bốn lần mới ra nghĩa nói lái. Trong bài thơ này có 2 từ kép: Đông d[ư]i, nấu nướng, bạn thử "dịch" bốn lần bốn loạn thử xem?! Tất nhiên là "Vui thôi mà!" Như ý kiến của đạị huynh Bùi Giáng.

GỬI MỘT NGƯỜI-THƠ

Tặng thi sĩ Nguyễn Thị Khánh Minh

I.

Ngồi thưa thốt với người-thơ
Trời Bolsa đẹp ngân ngơ
Nhớ Sài Gòn không thể tả
Thương miền Trung quá sững sờ
Nha Trang Bùa Hương mấy độ (*)
Chiên Đàn tháp cổ bao giờ (**)
Niềm u uẩn không thành tiếng
Trời quen đất lạ bơ vơ...

II.

Trời quen đất lạ lao đao
Thơ tìm thơ hạt nắng trào
Hình Nhân Cửa Bóng rưng sóng (*)
Âm Ba La Mật nương sao
Vàng trán vết hằn năm tháng
Nụ cười ngấn lệ chiêm bao
Chuyện vẫn nao lòng khách lữ
Cánh điều thơ đại bay cao...

III.

Cánh diều thơ dại im ru
Hồn veo theo gió xa mù
Đêm mơ hái chùm nắng lạ
Ngày đi nhặt tiếng chim gù
Phố điêu khắc vĩ cầm tím
Biển thức nghe dương cầm thu
Líu ríu không gian chìm xuống
Ngoài kia dương liễu vi vu...

IV.

Ngoài kia mùa đi mấy thuở
Tang thương núi nhớ mây ngàn
Chép bài thơ trong trí nhớ
Gửi niềm đau theo trăng tan
Một nét lưng mềm tím phố
Một trời nhạc lắng xanh đàn
Hình vẫn còn neo bóng nhỏ
Còn đây hương gió ngọc lan...

V.

Còn đây quán vắng sơ thu
Nhắc tri âm đã khuất mù
Ngu Cốc tiên sinh ứng mộng (***)
Khờ Em nữ sĩ trầm tư
Mười bài thơ ba nhịp ngắt
Bốn con mắt một tiếng ừ
Ừ nhĩ đời như chớp tắt
Hẹn nhau về với Không Hu...

VI.

Hẹn nhau về cũng như đi
Về sớm cũng chưa vội gì
Trời đất gọi ai nấy dạ
Nhân gian sinh vốn đã ly
Sống gửi đùa đùa giỡn giỡn
Thác về cọt cọt nghi nghi
Khuấy cà phê rồi nhấp giọng
Tình tang thừa thốt cười khi...

VII.

Thưa cùng nữ sĩ Khờ Em
Chiều phai trong sợi tóc mềm
Thơ vốn không bờ không bến
Đời đâu có tuổi có tên
Lắng cùng ta Thượng Thanh Khí
Nghe cùng ta âm lục huyền
Vậy đó Chữ là tri ngộ
Xanh ngời giọt máu đã quyên...

8.2011

(*) *Bùa Hương, Hình Nhân Của Bóng: Hai thi tập mới nhất của nhà thơ Nguyễn Thị Khánh Minh.*

(**) *Chiên Đàn: Địa danh ở Tam Kỳ, Quảng Nam, quê hương của tác giả.*

(***) *Ngu Cốc: Biệt hiệu của thi sĩ Nguyễn Tôn Nhan.*

CA NGUYỄN TÂM XUÂN
(Thay Lời Bạt)

I.

Nhựa Xuân lèn trong gân lá
Nheo mắt nghe gió đưa hương
Ngày cũng vừa đương nẩy nụ
Đêm cũng sắp gá ngàn sương
Lóng lánh giấc mơ trần thổ
Long lanh cơn mộng thiên nương
Nường én chao nghiêng góc phố
Đời nghiêng theo xanh một phương...

II.

Một phương nường hót ríu rang
Đàn reo réo rất tình tang
Niềm nổi đất trời ướm nhẹ
Tâm tư vũ trụ chìm vang
Bay vút vút niềm dẫu bề
Rụng vùn vùn lời khói nhang
Bóng núi lưng tròng ứa lệ
Ngực rêm gót-ngựa-bông-vàng...

III.

Bông vàng ca nguyệt khôn kham
Đàn reo rướm nhạc tím lam
Mận chín vườn xưa đối mắt
Ngói phai hồn nay khát cầm
Cầm dương lạnh trong vườn lạnh
Chiều hôm cầm trên bến cầm
Hồn trải nhẹ theo miếng gió
Nghiêng vai nghe lá la thảm...

12.2010

NGŨ LINH ÂM

Thi sĩ Hữu Loan (1916 - 2010)

HUYỀN THOẠI TÍM

I.

Tím chiều hoang biên biệt ()*
Biên biệt tím chiều hoang
Tím một trời thương tiếc
Một đời thơ lấm liệt
Thi sĩ khóc không lệ
Mà không quên niềm đau
Thân cong lưng thò đá
Thơ thẳng lưng ngẩng đầu
Huyền thoại tím huyết sâu
Cỏ vàng trên mộ chí
Thi sĩ gọi tên nàng
Hư không vang rền lệ
Nhấn mây trên đèo Cả
Hãy mau về Nga Sơn (**)
Chít khăn tang đầu núi
Thấp ngọn đèn cuối sông...

II.

Tím chiều hoang biên biệt
Tím một trời oan nghiệt
Thơ buốt lạnh hết rồi
Giữa bão giông sấm sét
Thi sĩ xé mây trời
Kết thành vương lụa đắp
Mộ vàng nhang khói bay
Núi rừng mình thờ gập
Sông run mình chảy trôi
Thơ vượt đôi mắt khép
Thi sĩ vừa hắt hơi
Đời thơ không thỏa hiệp
Thanh thảo mà ẩn mình
Ung dung mùa địa ngục
Ngắm hết mệnh điều linh
Thấu tình cùng mệnh nước...

III.

Biền biệt tím chiều hoang
Chiều vút cao cao mãi
Thơ quẩn quanh mộ vàng
Rồi tan theo nắng xế
Thi sĩ khóc không lệ
Mà huyết tụ ngàn năm
Tuyết sương ngân ánh bạc
Trong mái tóc trắng ngần
Trong chòm râu trầm mặc
Mây đã về Nga Sơn
Thi sĩ nằm an giấc
Chín mươi bốn mùa xuân
Tím chiều hoang biền biệt
Biền biệt tím chiều hoang
Tím một trời thương tiếc
Tím một trời khăn tang...

Calif. 03.2010, hiệu đính 03.2012.

() Một câu thơ trong bài thơ Màu Tím Hoa Sim của thi sĩ Hữu Loan vĩnh biệt người vợ trẻ.*

(**) Quê hương của Thi sĩ Hữu Loan.

Vào lúc 19g00 tối ngày 18.3.2010, thi sĩ Hữu Loan, tác giả bài thơ "Màu tím hoa sim" đã vĩnh viễn từ giã cõi đời khi chuẩn bị bước sang tuổi 95 (12.4.1916 -18.3.2010). Trong lúc chờ đợi con cái về đông đủ, bà Nhu, vợ ông và 4 người con ở quê đã khâm liệm đặt ông vào quan tài yên nghỉ vào lúc 23g cùng ngày. (Nguồn: Web sgth.com.vn.)

MỆNH CỦA CHỮ

Tặng Tô Đăng Khoa

I.

Khi huyết cảm ửng nắng
Thì âm hoa ngát hương
Khi chữ réo dị thường
Thì âm thu ngát nhịp
Biết đâu vô lượng kiếp
Giọt đàn kia cháy cầm
Những chấm nhỏ xa xăm
Những dấu chân bụi đỏ
Khi huyết cảm đứng ngọ
Thì âm hoa trầm mình
Khi chữ réo tận tình
Thì âm thu trầm uất
Biết đâu trong phơ phất
Những bậc đá lưng trời
Những huyết mù hắt hơi
Vì âm hoa đang lạnh...

II.

Vi âm hoa đang tạnh
Chữ muốt trắng oan hồn
Hồn muốt đen kiền khôn
Mất vực chẳng biết nữa
Vi âm hoa đang úa
Chữ ôm ngực gọi người
Người ôm sông chết tươi
Sông âm thầm chết lặng
Vi âm hoa đang lảng
Chữ lượn kim tìm nhau
Ai ngồi khâu ngàn thêu
Rách bươm từ cổ độ
Vi âm hoa đang rộ
Chữ nứt tiếng ngô đồng
Lóng xương mây trở bông
Trong tiếng gà viễn xứ...

III.

Âm thu rền cổ tự
Ma họp chợ thổi kèn
Lá dứa thơm ngọn đèn
Bông súng tím ngực hát
Âm thu vui trong cát
Rừng lau cong lưng đêm
Tượng thanh ngát trắng rêu
Tượng hình ngát trắng vỡ
Âm thu đau rạn vỡ
Bình vôi tro miếu đèn
Viên sỏi vờ ngủ quên
Nghe hết niềm cô tịch
Âm thu đau rả rích
Chữ ly tan rồi sao
Hồn ly tan rồi sao
Huyết cảm buông hết nắng...

08.2012

HUẾ TÍM LAM

Tặng họa sỹ Ái Lan

I.

Tóc em hất ngược nắng
Huế tím lam nhuộm cười
Chớp đôi mắt có đuôi
Nhốt mùa thu trong đó
Bức tranh còn bỏ ngõ
Một nét tím xa vời
Một nét lam xa xôi
Ngủ quên trên tay lạnh
Bức tranh đang sóng sánh
Thềm rêu nghiêng hết chiều
Nghiêng hết đáy cô liêu
Dấu môi trên vàng trán
Huế tím lam lãng mạn
Men ướt nhị hồ cầm
Ta ngồi như tượng cầm
Cho em bày tĩnh vật...

II.

Bài thơ thơm hương mật
Trong màu tím lam kia
Niềm thương không sót chia
Đã tràn đầy ngọt đắng
Bức tranh hay chốn vắng
Một nét tím tơ rung
Một nét lam tơ chùng
Tựa vai nhau phố cũ
Bức tranh em đã ủ
Một nét tím chìm sâu
Một nét lam nhẹ đau
Cho Hương Giang trầm mặc
Huế tím lam trở giấc
Ngực em tràn tiếng chim
Ngực em nồng vắng im
Mím môi nghe cỏ hát...

III.

Huế tím lam ngậm hạt
Hạt rơi theo chiều rơi
Chiều vắng lắm em ơi
Ta vẫn ngồi như tượng
Bức tranh hay giao hưởng
Một nét tím dương cầm
Một nét lam sừng cầm
Gió sờn vai viễn xứ
Bức tranh nâng gót lữ
Một nét tím động tình
Một nét lam động kinh
Mùa nhớ em ngắt lá
Huế tím lam bóng ngã
Hồn đường thu vút lên
Hồn ta cũng vút lên
Tóc em hất ngược nắng...

08.2012

THI HỌA

Nhân xem tranh của thi sĩ Du Tử Lê

I.

Vẽ hoài màu xanh lục
Kiếm hoài màu chiêm bao
Lá vườn ai hư hao
Ướt hết chiều lục diệp
Câu thơ chưa viết tiếp
Âm đã rướm sắc vàng
Nét cọ vừa quét ngang
Hóa nâu vùng ký ức
Câu thơ vang chói ngực
Âm đã chìm khung đen
Hình như là bóng em
Tan trong gam màu lạnh
Câu thơ buông góc cạnh
Âm đã tạnh chỗ ngồi
Khói thuốc cũng mờ cõi
Màu cũng vừa mới ứa...

II.

Xanh lục ngàn ô cửa
Nín câm ngàn ô đời
Rạch chéo đường chân trời
Hiện ra ngàn dấu lệ
Câu thơ chưa kịp kể
Âm đã trắng lòng tay
Biệt khúc gói hương cay
Ném theo sào dựng mộ
Câu thơ bậm nhịp vó
Âm cắt xám dăng mùa
Khổ khúc tuôn một phùa
Gãy gập màu vang chát
Câu thơ rướm đỏ ngát
Âm cuộn tròn trong tranh
Có tiếng la thất thanh
Sắc màu bung hết nắng

III.

Vẽ hoài màu xa vắng
Kiếm hoài màu Huyền Châu
Em đi đâu về đâu
Gió chẳng tìm được nữa
Câu thơ rung liếp lửa
Âm lạnh xanh nổi gai
Tê lưỡi sắc vàng phai
Nhúng hết chiều oan nghiệt
Câu thơ nào đâu biết
Âm thất cổ trên đời
Nứt hương bay xa xôi
Sắc màu lên tiếng nói
Câu thơ tràn dấu hỏi
Âm tràn qua kẽ tay
Vết nắng nào đâu hay
Dáng em vừa thoáng hiện...

08.2012

THIÊN TAI

I.

Bạn nằm im dưới cỏ
Ta ngó lên trời xanh
Rít hơi thuốc rất nhanh
Đọc câu thơ trên mộ
Trong tận cùng khốn khổ
Là tận cùng hân hoan
Chữ vắt kiệt âm vang
Để rạn ngời tịch mịch
Để xuyên qua ngấn tích
Giọt lệ ngát âm đàn
Giọt máu ngát ly tan
Nhớ nhau trong chớp mắt
Hai mươi năm phơ phất (*)
Bạn phất phơ mây bay
Ta nửa tỉnh nửa say
Khóc cười thời mặt pháp...

II.

Trái tình tươm nắng mặt
Thơ ngấm những sâu đau
Tóc em dài mưa ngâu
Hồn ta rêm cổ độ
Người thơ kia vẫn số
Câu thơ kia mũi lòng
Trời thơ kia ruổi rong
Tìm nhau môi lịm đắng
Chữ hát hơi xa vắng
Ngày vút qua tượng cầm
Ngày thất cổ bi âm
Để tang năm tháng cũ
Người thơ không chỗ trú
Trên mặt đất điêu hiu
Chừng ấy cũng quá nhiều
Bốn mươi năm trần thế...(*)

III.

Thăm bạn cùng nắng xế
Vắt vai hai nhịp quên
Hai nhịp nhớ gọi tên
Đưa tay vuốt ngọn cỏ
Mộ bia bạn ta đó
Thiên tai bạn ta đây
Thiện tai vậy mà hay
Đời luôn luôn chấm lửng
Chữ rưng rưng ngẫu hứng
Thơ ngậm ngùi xuyên tim
Vút lên một tiếng chim
Nghiêng vai một chiếc lá
Đường lao xao bóng lạ
Thầm hỏi bóng chạy theo
Bạn ta hay máu reo
Thật tình chẳng biết nữa...

06.11.2012

*(Xế trưa, thăm mộ thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên, đi cùng với thi sĩ Võ Chân
Cửu và thi sĩ Nguyễn Hoàng Nam.)*

(Thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên từ trần đã 20 năm, hưởng dương 40 tuổi
(30.05.1952 - 03.08.1992)*

Thi sĩ Võ Chân Cừu và tác giả viếng mộ thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên, trưa ngày 06.11.2012. Photo: Nguyễn Hoàng Nam.

CÓ THỂ

Tặng ĐMC

I.

Có thể không nhớ nữa
Vàng xanh hay tím nâu
Phố xưa tìm đến nhau
Giọng cười reo trong mắt
Câu thơ em mới nhắc
Chẳng biết là hôm nào
Sầu rất nhẹ lên cao
Rồi bay nghiêng xuống thấp
Câu thơ em mới gặp
Hơi thở của muôn trùng
Tan theo bao chân dung
Những kiếp đời đã vắng
Câu thơ bên thềm nắng
Kỷ niệm vỗ cánh bay
Sông Hàn nào đâu hay
Phố trở dài xuống ngực ()*

II.

Có thể điều không thực
Lòng đêm ôm vết thương
Lòng đêm im ngắt hương
Thời gian trong ánh lửa
Câu thơ trong ô cửa
Nâu tím hay xanh vàng
Chữ nhấp nháy âm vang
Tan theo làn khói mỏng
Câu thơ trong tiếng sóng
Sóng trở dài thành sông
Sông lang thang ruổi rong
Đất âm thầm nứt nhánh
Câu thơ reo lạnh lạnh
Neo một tiếng gọi đò
Âm thiêng trong tàn tro
Bay về tìm tri kỷ...

III.

Có thể điều vô lý
Lòng đêm ôm nắng khuya
Lòng đêm im ngắt kia
Sợi sợi mưa lữa thể ()*
Câu thơ đẹp đấy nhé
Em trang nghiêm liếc qua
Ta hứng âm mưa hoa
Giữa phố gầy khô quạnh
Câu thơ vàng khía cạnh
Xanh tím nâu góc đời
Mèo hoang ngồi liếm môi
Phố hoang ngồi liếm bóng
Câu thơ thơm ngực mỏng
Phố trở dài xuống vai
Em mở cửa sớm mai
Có thể rất có thể...

10/2012

(*) *Thơ Đoàn Minh Châu*

CHẰNG BIẾT VÌ ĐÂU

I.

Nằm mộng nghe chữ khóc
Nhưng bóng đời khóc theo
Bông nắng đỏ lưng đèo
Bông mưa xanh đỉnh núi
Phải chăng ta run rủi
Gặp câu thơ chết non
Hài nhi tươi như son
Nguyên âm còn ướm huyết
Chữ khóc rất tha thiết
Đời khóc rất hồn nhiên
Ta khóc rất cuồng điên
Rồi cúi đầu sụp lạy
Trời sâu ời không đáy
Đất cạn ời không cùng
Thơ chết non bập bùng
Những chân dung ẩn hiện...

II.

Những câu thơ tận hiến
Đêm thiêng đại hồ cầm
Đêm thiêng sen nở cầm
Ta mừng không kịp gọi
Câu thơ không kịp nói
Trận gió đã hoài thai
Chữ ngắt gót nghiêng vai
Đời ngắt âm hứng trọn
Câu thơ đau cổ họng
Đề gáy đỏ tinh sương
Lóng xương mây cổ hương
Vẫn khát tình mặn chín
Câu thơ ơi hãy nín
Và ta ơi hãy tan
Đá tảng neo hồn đàn
Huyết tươi xanh ngắt mộng...

III.

Ừ thì xanh ngắt mộng
Câu thơ hóa thềm rêu
Thềm rêu hóa ngọn triều
Nhập hồn ta miếu mạo
Đền đài tro mắt bão
Mắt bão tro niềm đau
Phủ mộng đã bạc đầu
Tìm nhau đà lỡ nhịp
Con trăng non tiền kiếp
Con đé gáy lam điền
Bụi ốt gọi cỏ biên
Hòa âm màu nắng lạ
Nằm mộng hồn đường sá
Níu áo hồn đường thu
Hỏi chẳng biết vì đâu
Câu thơ kia yếu mệnh...

11.2012

NIỆM KHÚC

I.

Hẹn hò với cô quạnh
Có dịu dàng lắm không?!
Niệm khúc vang màu hồng
Câu thơ vang màu mắt
Mang theo niềm bí mật
Khỏa thân tuyết trắng ngàn
Vĩ cầm như lệ ngân
Bay đi cùng nỗi nhớ
Hẹn hò với tan vỡ
Có nói điều gì không?!
Hay chỉ có bão giông
Nghiêng đê cành khô gãy
Que diêm vừa bật cháy
Dẫm chiếc lá vừa rơi
Điếu thuốc ngậm trên môi
Mù sương về trên mái...

II.

Không gian đưa tay vẫy
Thời gian nhón gót về
Ngã tư nằm lóng nghe
Ngã ba rao lạc giọng
Đời làm than hất bóng
Phổ rách vai hất hiu
Ta khách lạ thềm kêu
Gọi ta xưa biệt tích
Phải đâu trong u tịch
Xương máu bỗng khu vang
Âm âm âm khuất oan
Âm âm âm ưu hận
Phải đâu trong vô tận
Nhưng trận gió thâm tình
Âm âm âm trắng tinh
Âm âm âm đỏ ối...

III.

Niệm khúc hay dấu hỏi
Chẳng cầu mong đáp lời
Ta đi như ta trôi
Như luân hồi vậy đó
Như ơng sao trong lá cỏ
Tìm bóng trong hạt mầm
Câu thơ buông lạnh cầm
Câu hát buông lạnh ngắt
Niệm khúc hay dấu sắc
Thương dấu huyền bơ vơ
Hẹn hò như sợi tơ
Chẳng bao giờ nút được
Hẹn hò như bọt nước
Ta chờ như ta rơi
Rơi rơi rơi rơi rơi
Giữa trời sâu không đáy...

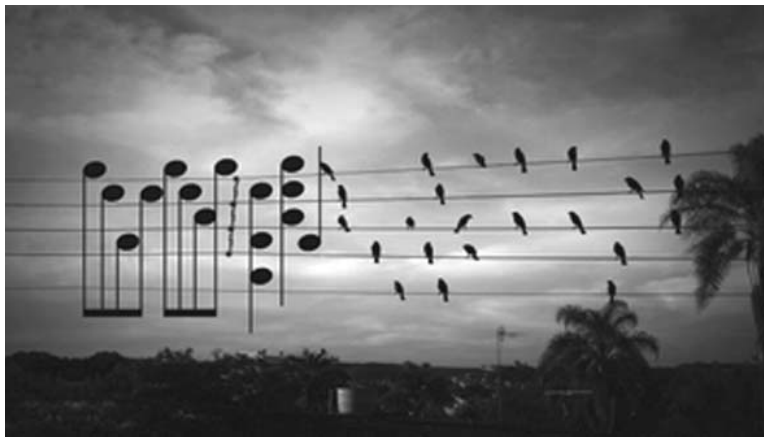
07.2012

(“Gặp” lại LTKN trong phone sau 24 năm.)

Bên Thềm Nắng Cũ

ÂM BẢN THỜI GIAN

Những Nốt Nhạc Treo

ÂM BẢN THÁNG GIÊNG

Nơi đây khoảng trời là những nốt treo
Cao cao cao âm vang đang tan theo
Rộng rộng rộng sắc màu lên tiếng hát
Trầm trầm trầm chiều đang reo reo reo

Nơi đây thời tiết vẫn còn se lạnh
Chỗ ngồi vốn quen mái nắng gầy vai
Nhà có lan can hàng cây bên cạnh
Chim ở đâu về nghiêng cánh lá phai

Nơi đây tóc râu mọc dài hơn trước
Ngồi im liếc ngang rồi ngược mắt nhìn
Thơ vẫn rình ta thiệt là có phước
Thiệt là chí tình nên hay nói tim

Nơi đây nhớ để rồi quên với lãng
Lắm nhấm hoài chẳng biết tỉnh hay điên
Ta vẫn rình thơ thiệt là liều mạng
“Vui thôi mà!” Bùi Giáng đã thành tiên

Tháng Giêng nhắc huyền âm trên tháp cổ
Chiều rơi nghiêng dơi vỗ cánh bay về
Trời bé dại chân run nghe máu vỡ
Đất hồn nhiên tay hái nắng sông quê

Tháng Giêng nhắc có lần ta chết điếng
Mẹ giữa đồng băng huyết sảy thai non
Nồi đất nhỏ liệm “thân” em ngắt tiếng
Huyệt u hồn đắp nắm giữa chiều hôm

Tháng Giêng nhắc gò bông lau ưu uất
Chít khăn tang đấm ngực gió la thảm
Hồn không tiếng oan không âm vuốt mắt
Ta ôm hồn ma nghiệt hỏi xa xăm

Tháng Giêng nhắc?! Thôi chẳng cần nhắc nữa
Dấu than im và dấu hỏi ngu ngơ
Chiều biệt xứ chiều ly tan sắp ngửa
Nắng trầm trầm nắng cao cao tiến đưa

Mười năm lẻ đếm chưa tròn nhịp đập
Nơi đây chuyển mùa là những nốt treo
Âm bản gió âm bản đời khoan nhặt
Thơ một phùa lên tiếng hát trong veo...

01.2012

*Thi sĩ Joseph Huỳnh Văn
(1942 - 1995)*

ÂM BẢN THÁNG HAI

*Khuya nước nở những cội lòng không ngủ
Đợi vì sao dậy sớm tiễn người đi (*)
Lời tri ngộ niềm chi đau gió hú
Khép lòng tay nghe nắng cũ thắm thì*

Nghe thời khắc rướm âm sầu rạn vỡ
Âm còn đây hay đã lắng đâu nơi?!
Lời xa thắm hay là lời xứ sở
Bởi ngàn trùng là ngăn lệ đầy thôi

Người đã gửi câu thơ trong ngát tạnh
Nhưng vì sao dậy sớm biết bao phen
Cầm dương trắng cầm dương xanh ngát lạnh
Lời tro than khía cạnh đỏ môi đèn

— | | —
Người đã tỏ những tâm tình tận hiến
Nhưng cõi lòng không ngủ bên đời kia
Bên quán nọ chẳng còn ai lên tiếng
Ghế trơ vợ bàn lệch bóng quên về

(Chẳng thể nói một điều chi hơn nữa
Một âm lạ ngủ vùi trong ánh lửa
Một âm quen nheo mắt trên đường đi
Cơn say khướt vỡ òa theo nỗi nhớ...)

Ta đã gửi lời cảm trong tiếng mõ
Nhịp cầm canh xanh đỏ tím lam rơi
Lời tịch mịch bồi hồi trong lá cỏ
Bên đời kia âm tan theo muôn nơi

Ta đã gửi suốt kiếp người làm lữ
Đời mờ cõi thương hạt bụi điêu linh
Bụi ca hát cùng ta mơ chín suối
Mộng mờ sông đông đủ gió thâm tình!!!

Khuya nước nở lời trùng sinh rướm huyết
Tuyết băng ơ và ngán lệ kia ơ
Lời tri ngộ cũng là lời vĩnh quyết
Mở lòng tay nghe tiếng nấc xa xôi

Nghe thời khắc nhắc người đi kẻ ở
Lá đầu cây rung máu lá trong cây
Ta vẫn đợi người về trong hơi thở
Nhịp tri tình tri kỷ vẫn khôn khuây!!!...

2.2012

(*) Thơ Joseph Huỳnh Văn.

(Trường niệm 17 năm [2.1995 - 2.2012] ngày giỗ thi sĩ Joseph Huỳnh Văn và kỷ niệm 40 năm [1972 - 2012.] tình bạn vong niên.)

Nguyễn Lương Vỹ qua nét vẽ bút chì của họa sỹ Trương Đình Uyên

ÂM BẢN THÁNG BA

Gọi lá trong mưa gọi mưa trong lá
Gọi ta sát vai bóng-lạ-đầu-mùa
Gọi Sonata trắng xanh trở dạ
Âm cầm dương sóng sánh mưa mưa mưa

Lá lá lá buốt âm đời nước nở
Mùa buông tay theo giọng nói tro than
Mùa thức đặm mắt tre già nướn nhớ
Mùa vời trông sông tím máu ly tan

Mắt em xưa vẫn tràn hồn thơ dại
Đêm vớt lên tên tuổi của muôn trùng
Đêm chảy ngược mở tung ngực áo nã
Đêm trầm mình trầm cơn điên sáng trưng

Bóng-lạ-đầu-mùa chim kêu rớt hạt
Rụng trong ta cơn cháy khát gào ngàn
Rụng trong ta gió đầu trường viên tịch
Rụng trong ta hương đất trích Chiên Đàn

Gọi nắng trong cây gọi cây trong nắng
Gọi lắng im trong vườn hạnh nhoèn cười
Gọi lý tình tang trong hồn mướt đấng
Lục huyền cầm trắng ngát trôi trôi trôi

Chào kiến bé gầy vai khiêng hạt thóc
Mùa trần gian heo hút dấu chân ghi
Mùa gấp gầy câu thơ ghi gió độc
Mùa nguyệt oan máu lá thắm rằm rì

Chào sân gạch bầm âm rêu sơn sát
Hát ngu ngơ vết cát gió lam điền
Hát lả giọng nắng ướt hết lục bát
Hát đổ chiều buồn tím nắng bay quên

Chào bóng cũ thềm hoang rơm nhớ rạ
Nghe trong cây nắng đã trút linh hồn
Nghe trong nắng cây hóa trầm ngậm gió
Nghe trong đời em để vội ngàn sông

Gọi gió trong em gọi em trong gió
Thơ trong veo bức tử đón nhau về
Chữ sương ngắt dựng ngôi nhà tuyết đổ
Âm rừng mình tan theo Sonata...

Calif., 03.2012
(Một hôm rất nhớ Hoàng Hoa!)

Người Bạn Hỡi Cẩm Dương Hay Dương Cẩm?!

104 tám câu lục huyền âm

ÂM BẢN THÁNG TƯ

Tặng thi sĩ Nguyễn Thị Khánh Minh

Người bạn hỏi cầm dương hay dương cầm?!
Ta cười buồn vuốt ngược dăm sợi nắng
Cầm dương thì xanh dương cầm thì trắng
Nha-Trang-Ngày-Về biển trắng và xanh

Trắng và xanh phím nở ngát âm thanh
Bạn cười buồn nhắc bài thơ thổi gió
Gió thổi thời gian những con sóc nhỏ
Ta ngỡ ngác thổi ta ghìm tiếng la

Tiếng la đỏ huyết cầu hay huyết phượng?!
Ta cười buồn nhấp một ngụm cà phê
Lóng lánh nắng tháng Tư chảy tám hướng
Niềm thương cháy theo nỗi nhớ chạy về

Chạy về đâu huyết cầu tan tác vỡ
Huyết phượng bay theo võ trún hát rằng:
Lời huyết sử tuyết băng đau rạn vỡ
Đã lâu rồi mắt lá cỏ dăm dăm

Người bạn hỏi cầm dương hay dương cầm?!
Ta cười buồn xòe bàn tay ra đếm
Cầm dương thì nâu dương cầm thì tím
Thơ khát ngàn trùng thì tím và nâu

Tím và nâu rồi đọc chậm đôi câu
Bạn cười buồn nhắc hiên xưa phố cũ
Phố cũ gầy vai dáng núi viễn xứ
Ta sửng sốt nhìn ta bóng nhện sa

Nhện sa huyết cầu huyết phượng huyết hoa
Ta cười lớn phổi trào ra huyết biển
Biển trắng và xanh và nâu và tím
Và bạn và ta và nắng tháng Tư

Ừ nhĩ trần gian sặc sừ quán trọ
Bóng hình quen năm tháng lạ vì đâu?!
Núi viễn xứ reo sắc màu lá cỏ
Thơ khát ngàn thâu nâu tím tìm nhau

Câu hỏi băng quơ chỗ ngồi bắt chợt
Hai sinh linh hai giọt nước long lanh
Mùa ghé lại hòa thanh theo nắng rớt
Chiếc lá khô rơi nhắc lại không đành...

04.2012

ÂM BẢN THÁNG NĂM

Sực nhớ ngày sanh của con rồng đất
Chín tháng Năm vừa giáp mệnh Nhâm Thìn
Tự trào ta sáu mươi năm phơ phất
Phất phơ đời mô Phật cũng còn...hên

Hên vì rồng không bay nên chẳng lộn
Ấy tuy nhiên cuống rồn ngấm âm trời
Đất ngấm huyết nhớ trời kia lạc giọng
Nhịp chia lia bóng cũ cũng chìm trôi

Hên vì đời mờ côi ta mờ cút
Ấy tuy nhiên chết huyệt biết bao lần
Hồn niên thiếu nghe rần ngân gió trúc
Mây trên đầu bông bọt đỏ trên sân

Hên vì nắng tung ngàn âm sắc lạ
Ấy tuy nhiên cây nín lá xanh ngời
Hồn cổ lục chiêm bao phôi buốt quá
Tự nhủ lòng vâng dạ đảo điên chơi

Hên vì đất ngấm bao đời tuyết tận
Ấy tuy nhiên điền dã vẫn vang lừng:
Các em trắng các em hường mấy bận
Khúc huê tình ngân ngấn lệ rưng rưng

Hên vì bóng huyền lâm từng đã gặp
Ấy tuy nhiên ai té sấp bên cầu
Câu thệ nguyện từ lâu reo réo rất
Huyết âm rền cho cát bụi thương nhau

Hên vì gió vô cầu bay quá rợp
Ấy tuy nhiên ma lớp lớp thâm tình
Ma-ta nhớ ma-người sau với trước
Xa với gần xuôi với ngược mần thình

Hên vì lộc điều linh ta đã giữ
Ấy tuy nhiên ý đã bỏ quên lời
Thơ trở giấc nằm chơi bên cổ tự
Quên luôn đời quên trú xứ đâu nơi

Chào ta nhé đầu xanh ơ đã bạc
Vấn hồn nhiên nghe núi hát sông đàn
Cho sống chết hân hoan đẹp tan nát
Rồi tan tành trong chớp tắt dung nhan...

Bis! Bis! Bis!!!

Chào ta nhé một lần thôi cũng quá
Ấy tuy nhiên các em đã xa rồi
Tình chưa ngấm hết một đời chưa thỏa
Thơ khôn cùng rung huyết tạ mù khơi

Chào ta nhé nắng chiều rơi kín ngõ
Ấy tuy nhiên còn lá cỏ Chiên Đàn
Hoàng hôn gọi hôn hoàng man mác nhớ
Giấc lam điền sầu nín gió phân vân

Chào ta nhé khước môi trầm mắt sáng
Ấy tuy nhiên năm với tháng muôn trùng
Trăng mười bốn mười lăm sáu bảy tám
Chín mười mười trăm ức vạn sầu chung

Chào ta nhé tuyết cùng âm bích huyết
Ấy tuy nhiên làm sao biết niêm trời
Niêm thơ đại vẫn ca xang thống thiết
Vẫn tưng bừng náo nhiệt dậy muôn nơi

Chào ta nhé nghiêng vai mời ngất tạnh
Ấy tuy nhiên quang với gánh hao gầy
Niêm thương tưởng đã trưng bày khía cạnh
Xương trắng rền máu đỏ lạnh òa bay

Chào ta nhé một kiếp này làm lữ
Ấy tuy nhiên xin kiếp nữa làm người
Người với ngợm với ma ngồi đấm đuối
Niêm vô thường sao niệm vẫn khôn nguôi

Chào ta néhê khè thòi ròi cát tiếng
Ấy tuy nhiên mọng huyễn đã vang lừng
Âm đã vút trên tầng không én liêng
Lá đầu cây sông cuối bến sương rung

Chào ta néhê điệp trùng ta kẻ lạ
Ấy tuy nhiên ta đã tỏ ta ròi
Thì cũng chẳng đặng đừng chi nữa cả
Lá hừng đông sông chuyển dạ thể thòi

Câu thệ thủy ngòi trơ cổ độ ()*
Kẻ hậu sanh ngoảnh mặt lại khôn đành
Sáu mươi nhịp cầm canh âm trắng đỏ
Chữ xếp hàng thơ dựng mộ hòa thanh...

Bis! Bis! Bis!!!

09.05.2012

(Kỷ niệm sinh nhật lần thứ Sáu Mười)

() Thơ Ôn Như Hầu Nguyễn Gia Thiều.*

ÂM BẢN THÁNG SÁU

Mấy hôm rày chữ đi chơi mắt biệt
Ý ngu ngờ chẳng biết phải màn sao
Âm lắng xuống đất trào lên ánh chớp
Của hồn hoa phơ phát tự kiếp nào

Chớp mắt em ướt giọt nắng đồng dao
Nắng huyết sáo ở bên rào hồng hạnh
Trời tháng Sáu ngọn cỏ khô lóng lánh
Như có ai về trong cánh ong bay

Mấy hôm rày chữ đi chơi chẳng hay
Ý thẳng thốt tiễn đưa ngày quá vãng
Âm trắng ngát trên đường về vô hạn
Giọng cười khô đá xám nhớ môi người

Chớp mắt em trời hôm ấy rất tươi
Nắng rảo bước rất biếng lười nhắc lại
Trời tháng Sáu ngọn gió cũng thơ dại
Như trang kính chìm trong mây đang trôi

Máy hõm rày chữ đi chơi mút chỉ
Ý bơ vơ nên tâm trí quên luôn
Âm tịch mịch sấm lượn trong cốt tủy
Mưa đầu mùa hoan hỉ địa trào tuôn

Rằng thì là nước đã bỏ xa nguồn
Câu thơ nào chết non chưa biết khóc
Câu thơ nào bướm gáy vang triền dốc
Câu thơ nào buông tay rơi mệnh mông

Mấy hôm rày ta cũng không buồn nhớ
Chẳng buồn quên kẻ ở với người đi
Chỉ nghe ngóng lời gì trong hơi thở
Sát na xanh tím đỏ rất ly kỳ

Rằng thì là tuyệt bi âm trong mưa
Câu thơ nào vừa mới tươm một đóa
Câu thơ nào tóc lệch xoắn nghiệt ngã
Câu thơ nào giá băng trôi lạnh cầm

Xòe bàn tay tháng Sáu mưa vĩ cầm
Trời nghịch âm mạn ngược trăng đổ dốc
Ta nghịch âm trượt gió xoáy long óc
Cánh ong bay chiều té sấp tê nhòa...

06.2012

ÂM BẢN THÁNG BẢY

Rất nhiều câu thơ viết hoài chưa xong
Đành phải chia tay mà lòng vẫn xót
Câu thơ bay đi mượn hết mệnh mông
Chỉ còn mình ta ngồi thương tóc bạc

Thương giọt nắng chiều bèo giạt mây trôi
Và những ai kia vừa mới đi rồi
Và những ai kia vừa cất tiếng khóc
Trời đất thờ dài trời đất mờ côi

Ta mờ côi em ngồi chơi với nắng
Khúc nhạc chiều tà Schubert nhói tim
Chìm khuất phố xưa chìm tan huyết phượng
Chìm lặng môi khô mắt ướt lẳng chìm

Ta mò côi em ngồi im nghe lặng
Rớt rơi âm vang mà sao quá vắng
Mà sao quá nhiều những lóng xương mây
Hèn chi câu thơ viết hoài chẳng đặng

Rất nhiều quán không ở trong mỗi chữ
Rất nhiều bóng đời ở trong mỗi câu
Rất nhiều sinh linh ở trong mỗi tứ
Chẳng biết màn sao sóng vỗ chân cầu

Chẳng biết đi đâu chẳng biết về đâu
Chỉ biết đình ninh giọt nắng nghiêng đầu
Rủ ta hồn nhiên cất giọng hát xẩm:
Huyết phượng trên đường hãy thắm dài lâu

Ta mò cõi em ngồi khâu mộng ảo
Nhưng vết thương tâm chưa ráo sắc màu
Tháng Bảy trong veo treo một tà áo
Náo nức thiên thanh bay vút lên cao

Ta mò cõi em ngồi tìm bóng ta
Bóng đổ liêu xiêu là bóng không nhà
Là bóng thất thanh là bóng thất sắc
Cô liêu chín chiều là bóng nhện sa

Em gần tươi bông em xa rợp nắng
Nắng đỏ rung cương ngựa trắng lam hồng
Bài thơ chưa xong bài thơ chẳng đặt
Ta quên mất rồi sao vẫn thương mong?!...

07.2012

Bão Cát.

ÂM BẢN THÁNG TÁM

Tặng nhà văn Nam Dao

Những trang văn vẫn rậm rì *Gió Lửa*
Vẫn rì rầm lời tháng năm chảy trôi
Vẫn rầm rức ghìm cơn đau gập ngược
Vẫn núi sông kia thao thức gọi người

Gió đàng trong lá đầu thu vừa rơi
Phách mạn ngược về xuôi thây ngập nắng
Sử lịch u trầm quạ đen hạc trắng
Những cánh đồng ma những trăng cỏ buồn

Lửa đàng ngoài những âm hồn đâu nơi
Xương máu tan thành mây bay đi rồi
Oán chưa tạnh hồn chưa nguôi nghiệp chướng
Chỉ biết thở dài chép miệng vậy thôi

Chỉ biết bạn ta vẫn ngồi gõ phím
Nhớ *Trăng Nguyên Sơ* in bóng sông Hồng
Ghềnh V xốn xang *Tiếng Cồng* bầm tím
Ý đã quên Lời hoài niệm mênh mông

Chỉ biết ta còn kiên tâm chờ em
Chữ thiêng chưa về chìm sâu giọt đêm
Khi *Đất Trời* rùng mình âm tịch tịch
Trái tim cần khô hòa nhịp sáng lên

Xứ sở gươm khua bom rền đạn róc
Mùa trầm luân mấy thuở níu xa xôi
Mùa địa ngục gông xiềng xê xích máu
Mùa phân tranh rau rầu *Biển Dâu* ơi

Bao nỗi đau đã xé rách niền trời
Màu ráng đỏ hoàng hôn phôi sắc gió
Lửa đã ngùn lời tro chưa kịp tỏ
Mây đã bay đi rồi không còn ai

Chỉ biết bạn ta còn thức mãi mai
Phím vẫn reo những trang văn còn dài
Tay vẫn gõ nhịp đêm như thổ mộ
Trời thu xa tượng số xin đừng phai

Chỉ biết ta vẫn chờ dù vô vọng
Trong chiêm bao giữa đời rộng vang lừng
Thơ trùng hiện một rừng âm đẫm bóng
Trời thu xa trời thu xa rừng rưng...

8.2012

Chú thích: Những chữ in nghiêng là nhan đề những tác phẩm tiêu biểu của nhà văn Nam Dao.

ÂM BẢN THÁNG CHÍN

Một trăm năm ngày sanh Hàn Mặc Tử
Tháng Chín thu xanh thu tím thu vàng
Cánh nhạn lưng mây vẫn còn vọng lại
Khúc hát Tình Quê vẫn mướt âm vang

Thi nhân lóng nghe tiếng gì không hết
Tiếng hờn trong sương chẳng biết bao giờ
Màu sương đục màu bơ vơ bữa trước
Hôm nay về đếm ngược hỏi băng quơ:

Rằng liễu biếc có điều chi muốn tỏ
Dưới trời thu chín đỏ những ân tình
Mùa thắm xuống bóng hình ai chẳng rõ
Cổ hồn nhiên ngắt máu nở lung linh

Rằng đôi mắt đăm đăm hồn bích huyết
Dưới trời thu trăng khuyết nửa âm đàn
Thượng Thanh Khí vút lên tan nát hết
Thơ sáng lừng ngất máu nở lừng vang

Thi nhân lóng nghe suốt đời chưa thấu
Giọt mực ngàn thâu những dấu chân người
Những dấu lặng lang thang chưa đủ gọi
Những dấu huyền huyền ảo cũng đành thôi

Cũng đành vậy trăm năm lời bỉ ngạn
Bờ bên kia chưa cạn nghĩa bên này
Lời níu lại trên đường về vô hạn
Sương gầy vai mùa khổ nạn đông đầy

Cũng đành vậ trời thu xưa áo nã
Trời thu nay vạt áo đã lưng tròn
Đôi mắt lạnh long lanh hay mắt bão
Trong tuyết cùng vô vọng vẫn vời trông

Vẫn bắt nhịp Tình Quê trong mỗi bước
Dẫu ngàn lời chưa nói được đôi câu
Vẫn bước tiếp máu cuồng râu chuỗi ngọc
Và hồn diên trú nhạc gió rừng màu

Thơ khắc vội đầu xanh nay đã bạc
Niềm tri ân thâm nhắc nhớ thi nhân
Chữ trong vắt xuất thần cao giọng hát
Hồn thanh tân ươm hạt nắng tung ngàn...

Sài Gòn, 09.2012
(Kỷ niệm 100 năm, ngày sanh Hàn Mặc Tử)

ÂM BẢN THÁNG MƯỜI

Tặng thi sĩ Võ Chân Cường

Nhớ rục rở biển một thời trẻ dại
Hồn tinh sương về lại cuối chân trời
Trời thu rộng gió thu cao gọi mãi
Nắng hanh vàng vang nhịp nắng xanh trời

Nhớ lấm liệt núi vẫn ngồi thình lặng
Hồn đường thu vừa lảng chút dư âm
Âm rất mỏng mà sao nghe nặng nặng
Cánh buồm xa và những tiếng la thầm:

Sầu ngất áo sầu cầm năm tháng cũ
Sầu im vai phai sắc gió thu phai
Người bạn nhắc một vài câu viễn phố
Ta ngồi nghe máu nở Khúc Chiều Tà

Chiều đất lạ chiều trời quen Bolsa
Chiều trầm huyết hương chiều ngân huyết hoa
Tháng Mười nắng cũng không đành tắt sớm
Nghe nhạc chờ xem ánh trăng mười ba

(Ô trăng mười ba kia trăng mười ba
Nhật tiếng chiều rơi phơi trước hiên nhà
Chạy u một hơi ra ngoài phố vắng
Hét lên đẹp quá trời xa trăng xa

Trắng Sonata vàng Sonata
Qui Nhơn Qui Nhơn bọt nước tê nhòa
Để cho bóng ta nhận sa bóng núi
Bơ vơ chín chiều Hoàng Hoa Hoàng Hoa)

Thời trẻ đại lướt qua như vệt nắng
Chữ hồn nhiên âm mặn đắng ngắt âm
Màu viễn phổ màu thu lam đã ngấm
Đã hóa trầm hóa nhạc hóa mênh mông

Sầu tịch mịch sầu bi âm buốt lá
Sầu tàn canh tâm nã dấu hương bay
Người bạn nhắc bóng ngày trên vách đá
Ta ngồi xem chiếc lá ngủ trên tay

Nhớ nghiệt ngã những luống cày hư huyền
Hồn tinh sương thệ nguyện đã lâu rồi
Gió thu rộng trời thu cao ngắt tiếng
Tuyệt mù âm thu bén gót về thôi

Nhớ ấm lạnh môi người câu chuyện kể
Hồn đường thu trắng xé xốt cầm thu
Cầm thu tạnh gió thu phai rất nhẹ
Nhấn tình sau thương ý trước cho dù...

10.2012

ÂM BẢN THÁNG MƯỜI MỘT

Câu thơ hiện ra bỗng rơi nước mắt:
Xiết bao ngờ vực kiếp người đó ư?! ()*
Tiếng than thầm hay câu hỏi trầm tư
Nheo đôi mắt hay khép hờ đôi mắt

Khuya nương sao đời hoang xưa thềm nhắc
Nhánh phong lan ủ mệnh sắc hương xưa
Dương cầm mưa xanh quá dương cầm mưa
Vuốt mắt lá tìm về hương cỏ mục

Bài hát cũ hay là lời khánh chúc
Đời lãng quên như mây trắng lãng quên
Rìa vực nhen xao xác một ngọn đèn
Kiếp kiếp mọc gió rền trong cổ tháp

Kiếp người đó ư?! Giữa thời mạt pháp
Rất nhiều khi nhớ ngất những hiền đời
Hiên xám máu xô ngang triều gió giạt
Chân dung người chân dung lá sóng đôi

Tri ân thi nhân ngồi lau cổ độ
Chữ nén huyền âm tượng số ngân dài
Huyết hóa ngọc em hồng say giấc ngủ
Ta hóa cuồng ngâm ngợi những tàn phai

Kiếp người đó ư?! Tìm nhau những ai
Những kia những sau những nọ bi hài
Cần một âm tung bay áo viễn xứ
Mồ ai hong khô giọt lệ buốt vai

Buốt vai người trời cuối thu buốt âm
Tím mật ngữ trong câu kinh Già Lam
Ta say khướt âm níu giọng cỏ hát
Đời say khướt đời trở nhạc từ tâm

Kiếp người đó ư?! Đành thôi thế thôi
Trùng vây oan khiến ta ực hết rồi
Chật ních chỗ ngồi ma về đông đủ
Phủ chân vỗ tay và hát rân trời

Cuối thu huyết rung khuya chìm theo khuya
Mộng huyền gì đâu lịch kiếp theo về
Ta ôm bóng ta vỗ trán tỉnh giấc
Giọt lệ chưa khô chưa ráo cơn mê...

11.2012

(*) *Thơ Vũ Hoàng Chương*

ÂM BẢN THÁNG MƯỜI HAI

Vâng! Thừa Mẹ, con đã về bên Mẹ
Ngồi bên hiên nhà cũ để tâm tình
Trời xuống thấp, đất lên cao: Nắng xé
Chiều u trầm chiều êm như trang kinh

Mẹ rất mỏng, bóng với hình rất mỏng
Con rất ngậy, hình với bóng rất ngậy
Và đôi tay rất ấm trong đôi tay
Và đôi mắt rất nồng trong đôi mắt

Con nhìn mãi chiều thu xa, xa lác
Nhìn rất lâu, lâu lắm giữa chiều phai
Chiều huyền ảo, Mẹ đẹp như trăng cài
Trên đỉnh núi trên đỉnh trời chói rạng

Con nhìn mãi chiều thu xanh, xanh lắm
Tiếng khóc xanh, xanh đất ẩm trời êm
Như lá nõn như cành non mướt đêm
Mẹ ấp ngực ru con theo giòng sữa

Vâng! Thưa Mẹ, con đã ngồi bên cửa
Bên niềm vui bên nỗi nhớ đong đầy
Mây trắng xóa, mắt nhòa theo bóng mây
Tìm bóng nhói, chiều bóng gầy heo hút

Mẹ rất đẹp. Bóng với hình rất đẹp
Con rất ngu. Hình với bóng rất ngu
Lay lắt gió mùa thu gió mùa thu
Trời Trung Việt dáng Mẹ ngồi im lặng

Con nhìn mãi, chiều câm âm bay trắng
Âm bay nghiêng hơi ấm Mẹ trong đời
Đời nghiêng ngửa đời ly tan lâu rồi
Huyết âm Mẹ trong con riu riu lửa

Con nhìn mãi, giọt lệ khô chan chứa
Biển rền vang, núi đồng vọng mênh mang
Ôi thời gian, thời gian ôi thời gian
Con ôm mẹ giữa chiều ngân giọng sáo

Vâng thưa Mẹ! Con lần theo nếp áo
Áo sờn vai, hai bóng, một vuông chiều
Chiều rất thắm chiều rất trầm yêu dấu
Như chưa từng. Thưa Mẹ! Biết bao nhiêu...

12.2012

Thi Sĩ Nguyễn Tôn Nhan (1947-2011)

CUỐI NĂM NHỚ NGUYỄN TÔN NHAN

Bồng bênh bồng bênh như u mộng ảnh
Đêm cuối năm sóng sánh một trời thơ
Chữ biệt tích ý biệt tâm quá lạnh
Nhớ bạn hiền ngồi đọc ẩm bơ vơ

Tay gõ phím vu vơ chờ tiếng vọng
Tiếng cười năm xưa giọng nói vang trầm
Hất mái tóc nhắc Lão Đam lồng lộng
Đạo khả Đạo... phiêu bồng cao hứng ngâm

Thi khả Thi...cười khi em quá mượt
Quá huyền vi say khướt nụ xuân thì
Giọt khuya thấm rằm ri đầy ơn phước
Thơ cũng say mềm vì em đã đi

Thánh Ca rất xanh dưới trời Tượng Số
Lá tương tư tự vẫn dưới chân đồi
Thi sĩ để tang cùng mây vạn cổ
Rồi trầm mình trong huyết mộ mồ côi

Tay gõ phím tìm nhau nơi đất lạ
Mà trời rất quen Lục Bát Ba Câu
Câu lục cuối nhẹ thênh mà buốt quá
Khều cái mệnh mông sấm động gió đau

Tiếng chuông trên đồi xưa nở tím ngát
Bóng mây diên kia trở nhạc khóc òa
Ta uống thêm một ly nghe âm ngắt
Nghe đá rên đỏ mắt hát bi ca

Hãy dựng sẵn ngôi nhà mây Ngu Cốc
Chờ ta về cùng đọc thơ huyền âm
Lạnh lạnh lạnh trầm trầm trầm tán dóc
Huyền chi hựu huyền nhậu với sương cầm...

12.2011

MỘT NGÀY VỚI NGUYỄN QUẾ PHƯƠNG

Cha và con rong chơi suốt một ngày
Hai hạt bụi
Bay!
Nam Calif. lạnh. Nắng đẹp
Nam Calif. lạnh. Con rất đẹp
Cha già hồn nhiên. Con trẻ hồn nhiên
Cha không có nhà. – *Có sao đâu ba!!!*

*Đường trăm lối rộng
Căn nhà di động
Chiếc xe cà tàng
Cha lái đàng hoàng
Cho con ngắm cảnh
Đất trời quá bảnh
Con cười thiệt ngon*

— | | —
Cha kể chuyện bà Nội bên nhà
Nội tính như sáo như núi như sông
Giọng nói trong phone reo như nắng
Như con ngồi bên cha
Cha kể chuyện chú Hai Nhật điên hơn ba mươi năm
Những giấc mơ đọng giọt máu bầm trong óc
- Sao vậy ba???
Cha cũng có giọt máu bầm trong óc
Nhưng cha biết rửa nó
Bằng Thơ
Cơn điên sẽ vui hơn

Con bật lên tiếng cười trong vắt
Mắt chớp một thoáng mây
Đường xa xa ngày xa xa
Giọng hát Whitney Houston trong xe cao vút
Bao giờ cũng thế con ạ
Đời mong manh như tiếng hát
Đường tít tắp ngày tít tắp
Một ngày
Một kiếp
Hai hạt bụi
Bay!

Đưa con đến một vùng gần Los
Xem bầy công xòe cánh múa chơi
Xế chiều hắt bóng sắc màu
Cha nhìn con hắt hiu niềm nhớ
Bầy công đã xếp cánh
Bóng ngày sắp xếp cánh
Về thôi!

*Đời muôn lối rộng
Nhìn con quá mộng
Hai hạt bụi bay
Con ơi kiếp này
Ước thêm kiếp nữa
Thơ ươm búp lửa
Sưởi ấm đời con...*

12.2007

Nguyễn Quế Phương, Bolsa 12.2011.

GỬI NGƯỜI MAI SAU

Tặng thi sĩ Du Tử Lê, nhân một hôm cao hứng, tâm ruồng về thi ca.

I.

Người mai sau! Cho nhẩn đôi câu
Thơ ta gửi theo tiếng hú trắng
Chịu khó hú theo mà bắt cầu
Mở ra đọc chơi, đỡ quạnh vắng

Rằng ta ơn phước được làm người
Được mần thơ dẫu học máu tươi
Máu bay đỏ mịt mừng bão tuyết
Vũ trụ mờ cõi từ lâu rồi!!!

Từ lâu rồi cái lạnh ngít đen
Tỉ độ âm nên ngít tiếng kèn
Trái đất phun một luồng khí lạ
Thơ dâng ngàn ngụt choáng hơi men

Câu thơ ảm tửu, chữ bạc mệnh
Nhưng vẫn còn tươi nghĩa tận cùng
Nhưng vẫn còn rực nghĩa tuyệt tận
Người mai sau cùng ta uống chung!!!

II.

Người mai sau cùng ta uống cạn
Sinh ly tử biệt rất dễ huề
Rất ý tứ từ thiên cổ lụy
Sầu vô chung vô thi lóng nghe:

Tinh âm bay vút vút đá vang
Tinh tú hát rợp rợp hồng hoang
Ta đáp lễ một châu trống ngực
Tim trong veo và óc chói chang

Ý tịch liêu những sợi khói bay
Tứ tịch lặng những tia nắng gầy
Ta đáp lễ một câu thơ mọn
Như cọng rơm ngọn cỏ cát lầy

Rất lạ như trời kia đất nọ
Chia tay từ trận gió sơ huyền
Chia tay từ âm A quá độ
Đi biệt không về đành lãng quên?!

III.

Người mai sau cho nhắn đôi câu
Gửi vài nhíp xừ xang xê cống
Tặng hài nhi rướm rướm sắc màu
Có hơi thở ta vừa nhấp giọng

Vừa mới nhóm nửa bước chân đi
Vừa đôi tay chạm tiếng rầm rì
Vừa chết mùi phương hương trở nhạc
Vừa em khép mắt đẹp trầm mi!!!

Đẹp nát tan, vũ trụ lở làng
Ta sầu cảm sẩy bước tan hoang
Thời gian? Bóng mộ u hồn đắp
Một đồng hư không đành cười khan

Đành khóc thầm mần thơ đếm đo
Vũ trụ lừng hương một cọng ngò
Khẩn thiết tạ ơn em gửi lại
Một trời ngậy dại để dành cho...

IV.

Cho ta thấu hiểu tình muôn trượng
Biêng biếc muôn tinh tú nháy hoài
Em đã cho ta muôn tưởng tượng
Thơ mần ngưỡng vọng cọng... ngò gai!!!

Giờn chơi cho đỡ cơn trầm uất
Vỗ trán reo: Thơ đã túa về
Đoàn quân chữ nghĩa chen vai hát
Âm cuồng thanh nộ, sượng đê mê

Thời ta trú ngụ rất ồn ào
Thiệt tình: Thơ là chuyện tào lao
Mà sao xanh mặt chiêm bao miết
Trí muốn quên mà hồn cứ trào

Cứ trào miết lời núi lời sông
Lời ta xưa: Mèo mả gà đồng?!
Có thể lắm, ai mà biết được
Trào thì mần như ngọn triều đồng!!!

V.

Người mai sau cho nhắn đôi câu
Nếu gặp ta bên cầu thệ thủy
Đang nhậu với ngài Ôn Như Hầu (*)
Thì xin có đôi lời hoan hỉ!!!

Hoan hỉ địa chào nhau khinh khoái
Nhậu khinh không tỉnh rụi nhớ hoài
Ta làm lũi nên rất gần gũi
Những linh hồn oan nghiệt tả tơi

Ta bụi bặm bầm xác dập thân
Nên thương câu thiên địa phong trần
Em hồng nhan còn ta bạt mạng
Ham mần thơ chí tử nên...đần

Nên ghiền sống ghiền chết ghiền em
Ghiền bơ vơ ghiền thức thâu đêm
Ghiền âm cựa khế trong đáy mộ
Ghiền ngó trời sâu hút lỗ đen...

VI.

Ghiền ngấm em nằm ngủ như nguyệt
Khép hai tà và mím hai môi
Tiếng mở mộng, lời thon hai búp
Niềm rưng rưng, thơ vượt mắt rồi!!!

Ôi những tiếng thất thanh cổ độ
Bóng ta ngồi nhìn dáng em nằm
Một chớp nháy ngàn châu vẫn số
Một thoáng đời, vạn thuở mắt tâm

Thời ta trú ngụ người giết người
Chết rất oan và chết rất tươi
Người khôn quá thành ra...ác quá
Chủ nghĩa thành bom dội nút trời!!!

Sầu khôn kham, mộng cũng khôn kham
Lay hoay chờ chết không cảm ràm
Chặc lưỡi, đôi khi cũng tiếc thật
Trần gian đẹp quá, chết sao cam?!

VII.

Người mai sau cho nhắn đôi câu
Tự dưng mản thơ mà rơi lệ
Chẳng lẽ khóc rống mà vô cầu?!
Thân còn tục lụy giữa nhân thế

Trùng sinh? Nào biết được then chốt
Vũ trụ bí mật và âm u
Xin nguyện làm con ma lù đù
Muốn trùng sinh thì rờ sau...ót

Vũ trụ ơi! Có chi vui không?!
Hẳn là vui tịch mịch mệnh mông
Hẳn là dứt huyệt hoặc sống chết
Luân vũ tưng bừng, ta rất mong

Rất mong em cùng ta bụi bay
Quấn quít bên nhau, âm tròn đầy
Người mai sau ới lên một tiếng
Bay bay bay bay bay bay bay...

12.2009, hiệu đính 12.2012

(*) Ôn Như Hầu, biệt hiệu của Nguyễn Gia Thiều (1741-1798), nhà thơ thời Lê Hiến Tông. Ông là tác giả Cung Oán Ngâm Khúc, tác phẩm nổi tiếng của văn học Việt Nam

MỤC LỤC

TÁM CÂU LỤC HUYỀN ÂM

- . Dốc Trăng Cổ Xứ (thay Lời Tựa) 07
 - . Gửi Quốc Âm 11
 - . Gửi Vĩa Hè Sài Gòn 18
 - . Gửi Một Khi Nào 25
 - . Gửi Vu Vơ 32
 - . Gửi Bóng Hình 39
 - . Gửi Quông Nôm 46
 - . Gửi Một Người-Thơ 53
- . Ca Nguyễn Tầm Xuân (thay Lời Bạt) 60

NGŨ LINH ÂM

- . Huyền Thoại Tím 65
- . Mệnh Cửa Chữ 68
- . Huế Tím Lam 71
 - . Thi Họa 74
 - . Thiên Tai 77
 - . Có Thể 81
- . Chẳng Biết Vì Đâu 84
 - . Niệm Khúc 87

ÂM BẢN THỜI GIAN

- . Âm Bản Tháng Giêng 93
- . Âm Bản Tháng Hai 97
- . Âm Bản Tháng Ba 101
- . Âm Bản Tháng Tư 105
- . Âm Bản Tháng Năm 108
- . Âm Bản Tháng Sáu 114
- . Âm Bản Tháng Bảy 117
- . Âm Bản Tháng Tám 120
- . Âm Bản Tháng Chín 123
- . Âm Bản Tháng Mười 126
- . Âm Bản Tháng Mười Một 129
- . Âm Bản Tháng Mười Hai 133
- . Một Ngày Với Nguyễn Quế Phương 139
 - . Gửi Người Mai Sau 144

Ấn phí: Mười Tám Mỹ Kim